

Ultimul act in categoriile B și C

Stagiunea fotbalistică 1966—1967 este pe sfârșite. Au mai rămas în scenă, dar numai pentru ultimele... replici, echipele din categoriile B și C; în general, replici firești, decurgând din rolul spus până acum, așa încît, cu mici excepții, spectatorii pot anticipa de pe acum deznodămîntul.

Așa de pildă, în categoria B, seria I, pasionantul duel *Dinamo Bacău—Siderurgistul* este practic încheiat. Cădînd „acasă” în fața Flacărei Moreni, fotbalistii gălățeni au pierdut orice speranță la locul 1, intrucît este foarte greu de presupus că ei mai pot să întrecă (în deplasare) pe bășcanii la 5 puncte diferență. Mai ales că băieții lui Teacă, eliberați de emoții, vor să sărbătorească printr-o victorie în fața publicului local promovarea lor în prima categorie a țării.

1. Dinamo Bacău
25 14 6 5 43-18 34
2. Siderurgistul Galați
25 13 6 6 38-22 32

În seria a II-a, atît liderul, A.S.A. Tg. Mureș, cît și următoarea lui, Minerul Baia Mare, evoluează în deplasare: la Timișoara și, respectiv, Cimpia Turzii. Firește, mureșenii sînt mai aproape de cucerirea locului 1, deoarece ei au un punct avans și — pentru orice eventualitate — și un golaveraj net superior. De partea cealaltă, ca să revin în categoria A, echipa lui Sasu trebuie să mizeze atît pe forțele proprii (o victorie în dauna Industriei Sîrmei C. Turzii) cît și pe... înfrîngerea actualului lider la Timișoara.

1. A.S.A. Tg. Mureș
25 15 6 4 40-13 36
2. Minerul Baia Mare
25 16 3 6 37-21 35

Și mai simplu se prezintă lucrurile în cele patru serii ale categoriei C, unde *Victoria Roman* (seria Est), *Portul Constanta* (Seria Sud), *Metolul Hunedoara* (Seria Vest) și *Olimpia Oradea* (Seria Nord) sînt deja virtuale promovate în categoria secundă. Așa încît meciurile lor (interesante! — toate în deplasare) cu *Unirea Focșani*, *Progresul Corabia*, *Victoria Tg. Jiu* și, respectiv, *Arieșul Turda*, constituie o simplă formalitate.

La periferie, în toate seriile (atît la B cît și la C) este cunoscută una din cele două echipe care retrogradează: *Otelul Galați* (cat. B seria I), *Unirea Dej* (cat. B seria II-a), *Locomotiva Iasi* (cat. C, seria Est), *C.F.R. Roșiori* (cat. C, seria Sud), *Autorapid Craiova* (cat. C, seria Vest) și *Voinea Reghin* (cat. C, seria Nord).

Celelalte echipe, tot cîte una din fiecare serie, care le vor însoți le vom cunoaște abia duminică.

ȘTIRIOȘTIRI

DINAMO VICTORIA — C.F.R. PAȘCANI, AZI PE STADIONUL DINAMO

Meciul *Dinamo Victoria București—C.F.R. Pașcani* se dispută astăzi, pe stadionul *Dinamo*, de la ora 17,30.

DESCHIDERE LA MECIUL LOTUL REPRESENTATIV — S. C. KARLSRUHE

Mîine pe stadionul „23 August”, în deschidere la partida Lotul reprezentativ — S. C. Karlsruhe, (R. F. a Germaniei) sînt programate următoarele jocuri: ora 15: *Rapid—Progresul* (echipele de copii); ora 18: *Șc. sp. Nr. 2—Rapid (juniori)*.

CAMPIONII, VĂZUȚI DE NEAGU RĂDULESCU:

De la stînga spre dreapta: Răducanu, Greavu, Andrei, Motroc, Lupescu, C. Dan, Dinu, Codreanu, Ionescu, Jamaïsch, Dumitriu, Kraus, Georgescu, Neagu, Năsturescu, Valentin Stănescu, Victor Stănescu, Emerich Vogl

SĂ ASCULTĂM POVEȘTEA RAPIDULUI...

Asadar, RAPID! Pentru prima dată titlul de campioană a României la fotbal a poposit în Giulești, pe... malurile podului Grant. Felicitări campionilor și urări pentru rezultate cît mai frumoase în „Cupa campionilor europeni”! Dar să vedem care a fost drumul parcurs în ultimii ani de Rapid. Ne-am adresat — se putea altcuiva? — antrenorului principal Valentin Stănescu. Am vrut să-i punem cîteva întrebări. N-a fost nevoie. Timp de aproape două ore „Tineli” mi-a depănat povestea Rapidului, a echipei cu cei mai mulți și mai entuziaști suporterii, care, în sfîrșit, după 47 de ani de așteptare, a gustat din cupa victoriei.

Să ascultăm această poveste.

„TRĂIM UN VIS?”

„De cîteva zile am impresia, și eu și jucătorii, că trăim un vis, că, parcă... sîntem tot, sunzi! Dar mereu vine cîte cineva, ne strînge mîna, ne îmbrățișează, ne felicită PENTRU TITLU! Sîntem campioni! Mare lucru! Prea am fost mereu pe locul II. Și în „Sportul popular” a apărut lista... eșecurilor noastre de pînă acum. Mereu II, II, II... Ajunsesse

GOLGETERII RAPIDULUI

25 GOLURI: Ion Ionescu — 4 din penalti.
12 GOLURI: Dumitriu II.
3 GOLURI: Năsturescu.
2 GOLURI: Jamaïsch, Codreanu, Kraus.
1 GOL: Dinu, Neagu, Lupescu.

o obsesie. Am secundat toate echipele din țară, începînd cu *Ripensia*! În 63/64, cu 33 p., ne-am clasat pe locul II, după *Dinamo București*. A fost anul în care eram cel mai sigur că nu vom pierde campionatul. Am cîștigat la un moment dat 8 jocuri consecutiv, timp în care am marcat 18 goluri fără să primim vreunul. De aceea, la 14 iunie 1964 — cum aș putea uita vreodată ziua cînd...

...A APĂRUT GALAȚIUL!

Meciul cu *Siderurgistul*, echipă care lupă pentru „un loc sub soare”, s-a dovedit foarte dificil pentru noi. Și am fost învinși cu 1—0. La al nouălea joc, „seria” noastră n-a mai ținut. Începusem să am îndoieli asupra capacității echipei. În schimb, după trei zile, la Belgrad, România învingea echipa olimpică a Iugoslaviei cu 2—1, în formația noastră jucînd toți rapidiștii mei! Puteam să nu mă încred, mai departe, în băieți, cu toate că meciul pierdut la Galați ne-a costat campionatul?

În 64/65, cu 37 p., eram tot pe locul II și tot după *Dinamo*. 14 etape echipa nu a cunoscut înfrîngerea! În a 15-a am pierdut cu 4—1 la Brașov. Și din nou a zburat titlul în „Ștefan cel Mare”. De fiecare dată toată lumea ne vedea campioni și capotam cînd te așteptai mai puțin. Așa a fost și atunci cînd titlul a revenit Petrolului. Tot timpul, cursă de urmărire *Rapid—Petrolul*. Cînd eram aproape siguri, din nou Galațiul, cu *Siderurgistul* lui, ne-a făcut de rușine, de data asta chiar la București, învingîndu-ne cu 2—1!

66/67, al 49-lea campionat al țării. La începutul lui am declarat promisi că:

NU MAI ÎNTINIM TITLUL!

Perfect adevărat. După ce trei ani te împotmolești la mal, trînd, nevrînd începi să ai „complexe”. Oa-

meni sîntem! Și atunci, împreună cu Ciochi-baci (n.r. consilierul tehnic al echipei, Emerich Vogl) și cu Victor (n.r. Stănescu, antrenorul secund) am hotărît ca prima noastră grijă să fie, de data asta, să jucăm bine. Și pentru a reuși, s-a lucrat mai mult ca altădată la îmbunătățirea organizării jocului și la punerea la punct a pregătirii jucătorilor.

Dorința de a cîștiga campionatul ne-a venit, ca să zic așa, pe drum. Mai precis, după meciul de la Arad (n.r. în etapa a XV-a, la 12 martie) cînd am învins pe U.T.A. cu 2—1. Ne-am dat seama că dacă în următoarele cinci etape vom reuși 9—10 puncte, putem veni pe locul întâi. Și așa a fost: în etapa a XX-a aveam patru puncte avans față de craioveni.

Aveam însă și experiența campionatului anterior cînd, la un moment dat, cinci puncte ne despărteau de *Petrolul* și, totuși, am pierdut. Ce s-a întîmplat în acest retur? Pentru a da răspunsul mă întorc înapoi cu cîteva ani cînd *Rapid*, echipa caracterizată printr-un ridicat grad de pregătire tehnică, a reușit — în cadrul sistemului său de joc — meciuri frumoase și, unele, chiar de mare spectacol. În vremea aceea, de dragul spectacolului, unii jucători (mă gîndesc în special la Dumitriu), uitau... să cîștige, să marcheze adică, și titlul își găsea alt sediu. Anul acesta, vînzînd că tricourile de campioni ne surînd din nou, am renunțat cu toții, antrenori și jucători, la jocul bazat mai mult pe spectacol decît pe rezultat și am trecut la unul mai economic, în care accentul a fost pus pe întărirea apărării. Extremele au fost mult retrase, iar mișcările și atacurile au căutat să speculeze orice situație de gol creată. Totodată, am „cîștigat” un jucător care ne-a fost de mare folos în acest retur: Dumitriu. Zic „l-am cîștigat” pentru că el s-a maturizat, a luptat mai mult ca altădată și, mai presus de toate, a marcat goluri (pînă în această primăvară, cuplul Dumitriu—Ionescu, care are la bază o bună tehnică și o perfectă înțelegere, avea un singur realizator: Ionescu). În echipă, Niki a primit rolul de coordonator. Și astfel,

IATĂ-NE CAMPIONI!

Da, sîntem campioni! Revin meren la această idee. Care au fost culturile a căror sumă ne-a urcat în vîrfurile piramidei? Desigur, cele tehnico-tactice, în primul rînd. Apoi, cele psihice. Nu e ușor ca patru ani la rînd să lupți cu încăpăținare pentru același țel, pentru realizarea unui vis care aci se apropia, aci se îndepărta de noi. Nu vreau să le uit nici pe cele fizice. Dar cred că mai mult decît orice au contat dragostea pentru clubul unde au tînvăit fot-

bal, dăruirea totală a tuturor celor 18 fotbaliști folosiți, dar mai ales a celor din echipa standard, care joacă împreună cam de cînd am venit antrenor la Rapid. Și dacă meargă calitatea fotbalului nostru n-a fost la înălțimea unei formații ce aspiră la titlu, cred că aceasta se datorește — totuși — stării psiho-nervoase a jucătorilor, care doreau să cîștige, în sfîrșit, acest titlu. Dovada cea mai mare au făcut-o în meciurile-cheie ale campionatului, cele cu *Dinamo București*, cu *Steaua*, cu *Petrolul*. În această primăvară, în cele 14 meciuri de campionat (inclusiv cel cu *Petrolul* din tur, disputat în februarie) și în cele trei de cupă, *Rapid* n-a pierdut decît o dată, la Cluj, în fața *Universității*.

Cu toate că, la un moment dat, au existat jucători cu o formă mai slabă, nu i-am scos din formație, ci am căutat să-i readucem în forma care i-a consacrat. Exemplele cele mai elocvente: Dan, Greavu, Codreanu, Jamaïsch, Ionescu.

SÎNT MULȚUMIT,

extrem de mulțumit de comportarea fotbaliștilor mei, care au făcut dovada că s-au maturizat într-adevăr.

CARTEA DE VIZITĂ A ANTRENORILOR...

VALENTIN STĂNESCU, născut la 28 noiembrie 1922. A debutat la Olimpia București, unde a jucat între 1933—1942; a mai jucat la Sportul Studențesc București (1942—1946), *Carmen București* (1946—1947) și *Rapid București* (1947—1953). Cariera de antrenor și-a început-o la echipa M.C.F. (1953—1956). A antrenat apoi *Unirea Focșani* (1958—1959), *Metolul Tirgoviște* (1959—1963) și, din 1963, *Rapid București*. De 5 ori internațional A.

VICTOR STĂNESCU, născut la 2 iulie 1934, absolvent I.C.F. Între 1957—1962 profesor la Șc. sp. nr. 2 București și antrenor la echipa de fotbal a școlii. Din 1962 — la *Rapid*.

...ȘI A JUCĂTORILOR

RĂDUCANU Necula: născut la 10.V.1946, de 9 ori internațional în echipa de tineret; LUPESCU Nicolae: 17.XII.1940, 1 A, 1 B, 14 T, 4 J; MOTROC Ion: 14.II.1937, 2 A, 9 T, 8 J; COE Dan: 6.IX.1941, 27 A, 3 T, 1 J; GREAVU Ilie: 19.VII.1937, 22 A, 4 T, 2 J; DINU Constantin: 14.V.1943, 1 A, 13 T, 4 J; JAMAÏSCH Constantin: 10.II.1945, 1 B, 13 T, 6 J; NĂSTURESCU Constantin: 2.X.1940, 2 A, 9 T, 8 J; DUMITRIU Emil: 5.XI.1942, 5 A, 12 T, 7 J; IONESCU Ion: 5.IV.1938, 16 A, 2 T; CODREANU Teofil: 1.II.1941, 2 A, 12 T, 4 J; ANDREI Marin: 22.X.1940, 4 A, 1 B, 6 T, 4 J; ȘTEFAN Vasile: 23.X.1948, 1 B, 1 T, 7 J; COSTEA Savu: 17.VI.1947; MITROI Paul: 7.VII.1947; GEORGESCU Nicolae: 1.II.1936, 18 A, 2 B, 4 T, 9 J; KRAUS Viorel: 5.III.1940, 2 T; NEAGU Alexandru: 19. XII.1948, 6 J.

S-a reușit ca individualitățile valoroase pe care le avem să se subordoneze și să se încadreze total în concepția de joc a echipei. Acest retur a evidențiat două elemente tinere, portarul Necula Răducanu și atacantul Alexandru Neagu. Cu o pregătire și mai serioasă și cu acordul lor total (mă refer la viața extensivă), ei vor deveni, cred, jucători de bază nu numai ai *Rapi-*

dului, ci și ai loturilor reprezentative.

Nu vreau să fac altă remarcă privind comportarea individuală a jucătorilor. Aproape fiecare a avut perioade mai bune sau mai slabe în acest campionat. Meritul cîștigării titlului este al tuturor, în egală măsură. Atunci cînd unii, cum v-am spus, n-au avut forma cea mai bună,

FORMAȚIA STANDARD

Răducanu (24) — Lupescu (26), Motroc (25), C. Dan (26), Greavu (25) — Dinu (23), Jamaïsch (21) — Năsturescu (25), Dumitriu II (26), Ionescu (22), Codreanu (23).

Au mai jucat: Andrei (4), Ștefan (3), Costea (1), Mitroi (3), N. Georgescu (6), Kraus (12), Neagu (8).

În paranteze — numărul de meciuri în care jucătorii au îmbrăcat, în acest campionat, tricoul Rapidului.

ceilalți au luptat cu puteri înecite căutînd să suplinească și sarcinile de joc ale celor ce nu-și puteau aduce tot aportul.

Vreau să mulțumesc din toată inima colaboratorilor mei, antrenorului emerit Emerich Vogl și prof. Victor Stănescu, pentru abnegația și dragostea cu care m-au ajutat, alcătuiînd împreună un colectiv sudat, care a reușit ca, în sfîrșit, să descrețească frunțile suporterilor noștri.

Sînt profund impresionat de dragostea cu care cei mai înflăcărați suporterii ai noștri ne-au susținut pe parcursul acestui campionat, totul culminînd cu acele manifestări de neuitat de pe stadionul din Ploiești și de la București, pe Calea Griviței, la stadionul Giulești, la Gara de Nord.

Cîștigînd campionatul

DATORIILE ȘI OBLIGAȚIILE

noastre sînt mult mai mari ca pînă acum. Avem de apărut un titlu. În plus, avem dorința fermă ca în „Cupa campionilor europeni” să reușim mai mult decît au făcut pînă acum celelalte echipe românești. Aceasta ne obligă pe noi, tehnicienii, pe jucători, ca și pe ceilalți factori care ne înconjoară, să facem totul pentru realizarea acestui țel, să contribuim la mult așteptata redresare a fotbalului nostru.

Închei, rugîndu-vă să mai avem o discuție după consumarea etapelor ce mai sînt de disputat în „Cupa României”, cupă pe care — sincer vă spun — dorim, atît eu cît și jucătorii și suporterii, să stea anul acesta în vitrina clubului *Rapid*.

MIRCEA TUDORAN

ACTORI — SUPORTERI

„Micro-festivitate”, marți după-amiază, pe stadionul *Progresul*.

Actori ai Teatrului Național (sub al cărui patronaj cultural se află echipa *Progresul București*) au venit să se întîlnească cu jucătorii echipei lor preferate. Artistul popular Grigore Vasiliu-Birlic, regizorul Armand Stambuliu, actorii Coca Andreescu și Florin Piersic au oferit, din partea colectivului

teatral, cupe celor mai merituoși jucători: Viorel Mateianu, Nicolae Oaidă, Petre Mindru și Victor Mateuță.

Jucătorul Petre Mindru a mulțumit oaspeților pentru gestul lor și s-a angajat, în numele echipei să ofere în viitor, atît celor prezenți cît și tuturor simpatizanților echipei, satisfacții mult mai mari decît cele de pînă acum.